

Zeepaardjes in de Oosterschelde

Een van de meest fascinerende en wonderlijke dieren in de onderwaterwereld is het zeepaardje. Zeepaardjes leven over het algemeen in warme wateren, maar door de klimaatverandering komen er nu ook twee soorten voor in de Oosterschelde. In de duikwereld zorgde dit voor een stormloop naar duikplaatsen als Zeelandbrug, Oesterdam...

Wie wil er deze sprookjesachtige gebiertjes dan ook niet eens in levende lijve zien?

Het gevoel is dan wel dubbel want het dier wordt bijna dagelijks bezocht. Het is niet eenvoudig om het zeepaardje goed in beeld te brengen. Er staat flink wat stroming en de zichtbaarheid is beperkt. Maar het dier zelf blijft lang zitten en is goed te benaderen als je rustig blijft en geen bruske bewegingen maakt.

In de Oosterschelde komen twee soorten zeepaardjes voor: het kortsnuit- en het langsnuitzeepaardje. "De meeste meldingen gaan over het kortsnuitzeepaardje. Deze dieren zijn ongeveer tien centimeter groot en hebben conform de naam, een korte snuit".

"Van het langsnuitzeepaardje zijn in het verleden slechts een handvol waarnemingen bekend", gaat Rollin Verlinde verder. "Heel zeldzaam dus!"

"Sinds een aantal jaren wordt het zeepaardje met regelmaat gesignaleerd in onze gebieden, maar toch blijft het voor duikers een toevalstreffer.", vertelt Rollin Verlinde, natuurfotograaf en ecooloog. "Zeepaardjes zijn sterk territoriumgebonden. Ze houden van een begroeide omgeving met sponzen en wieren om zich met hun staart aan vast te houden. Eens het zeepaardje zijn plekje heeft gevonden, blijft het -ondanks de vaak grote belangstelling- dikwijls ter plaatse. Duikers wisselen de informatie over mogelijke locaties gretig met elkaar uit.

Afbeelding 1.

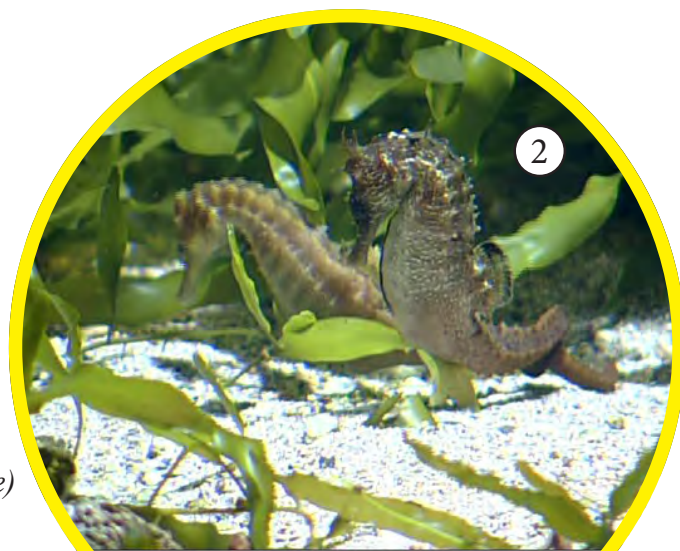
Nederlandse naam: Kortsnuitzeepaardje

Wetenschappelijke naam: Hippocampus hippocampus

Afbeelding 2.

Nederlandse naam: Langsnuitzeepaardje (klein zeepaardje)

Wetenschappelijke naam: Hippocampus ramulosus

Vis vermomd als paard

De naam doet anders vermoeden, maar het zeepaardje is een vis. De diertjes hebben geen schubben, maar een dunne huid bedekt met een serie beenachtige plaatjes, zichtbaar als ringen. Hierdoor zijn ze voor veel andere dieren veel te hard om op te eten. Behalve de zeekrabben heeft het zeepaardje weinig natuurlijke vijanden omdat het zo slecht verteerbaar is.

Zeepaardjes zitten meestal op de bodem van warm, ondiep water en zwemmen rechtop. Om niet weg te drijven, krullen ze hun staart om de stengels van een plant.

Met zijn rugvin kan een zeepaardje door het water zweven. Hun ogen kunnen afzonderlijk van elkaar draaien.

Een bijzonder kenmerk is dat het mannetje de baby's baart. Na een intense paringsdans, die wel twee dagen kan duren, brengt het vrouwtje haar eicellen in de speciale broedzak van het mannetje waarna ze worden bevrucht met zijn zaad. Na twee tot vier weken verlaten de kleine zeepaardjes de buidel en beginnen ze aan hun eigen leven.

Phyllopteryx taeniolatus is een zeedraakje en nauw verwant met zeepaardjes. Zeedraakjes leven uitsluitend in het zeegebied rond Australië. De vissen verschuilen zich in de koraalriffen en tussen het zeewier, wat ze de benodigde camouflage biedt.

Klimaatverandering en waterkwaliteit

“Er is nog niet onderzocht waarom ze nu algemener, of minder zeldzaam zijn dan vroeger”, vertelt Rollin Verlinde verder. “De toename hangt ongetwijfeld samen met de verbetering van hun leefmilieu en dat is een combinatie van factoren. Door de klimaatverandering, met de geleidelijke opwarming van het zeewater en het steeds minder voorkomen van strenge winters, hebben ze meer kansen bij ons.

Daarnaast moet het water ook relatief proper zijn, ze leven immers van plankton dat erg gevoelig is voor vervuiling. Ik vermoed dat het aantal zeepaardjes in de komende jaren dus nog gaat toenemen”.